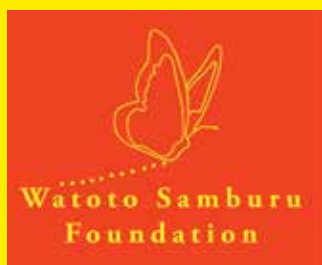

Nieuwsbrief voorjaar 2017

Wij zijn trots op onze donateurs!

Door uw donaties
krijgt de
Stichting ruimte
om plannen
voor de Samburu
ook financieel te
kunnen realiseren

Ingezonden brief van mevrouw Ghijben,
een eigentijdse vrouw van 90 jaar.

Mijn motivaties,

Via een vriend werden wij, mijn man en ik uitgenodigd voor een besloten expositie. Daar exposeerde ook Marianne Houtkamp. Wij hadden haar beelden al bewonderd tijdens de Floriade te Zoetermeer. We kochten er ons eerste beeld, en maakten kennis met Marianne. Het klikte meteen. Er volgden nog vele uitnodigingen, waar we vaak op gingen. Marianne vertelde ons eens dat zij in Kenia werkte en dat ze bezig was daar een schooltje te stichten. Daarvoor was geld nodig. Misschien wilden wij ook wat doneren. Daar zijn we mee begonnen, en na de dood van mijn man, ben ik daarmee doorgegaan en dat zal ik blijven doen zolang ik leef. Waarom?

Omdat onderwijs heel belangrijk is voor de ontwikkeling van een volk. En je moet beginnen bij de kinderen.

Ik steun de Stichting Watoto Samburu omdat ik vind dat je van je 'rijkdom' moet DELEN. Ik zeg rijkdom, want 'rijk' zijn wij in vergelijking met zoveel die het veel minder hebben, vooral kinderen.

Bovendien weet ik dat al het geld voor de volle honderd procent wordt besteed aan de Stichting.

Het schooltje is er gekomen, inmiddels is het een school, acht klassen en een stenen gebouw, aanvankelijk een vierklassig houten gebouwtje.

Daarnaast is de Stichting bezig met diverse andere projecten. Om alles te kunnen verwezenlijken is er nog steeds geld nodig, veel geld. Dus mensen die dit leest: **kom op, DEEL ook eens mee!**

Riet

SPONSOR IDEE

Mocht u van plan zijn een nieuwe auto van het merk Audi aan te schaffen, dan is het leuk te weten dat u bij Auto Flevo in Harderwijk als cadeau ook voor iets anders kunt kiezen dan de bekende bos bloemen of een fles champagne. Sinds 2015 is het mogelijk in plaats daarvan € 20 te bestemmen voor onze Stichting.

Toegegeven: die heerlijke fles champagne en de mooie bloemen, die mist u dan, maar wat is er fijner dan iets voor een ander doen?! Niks toch...

Veel mensen zijn u al voorgegaan, de actie is een groot succes.

INTERVIEW MET NICO LUNENBURG

Eén van de stuwende krachten achter onze stichting is Nico Lunenburg uit 's-Graveland. De afgelopen jaren heeft hij zich hard gemaakt voor een groot aantal projecten waarmee onze school steeds meer gestalte gekregen heeft. Daarbij hield hij zich niet alleen bezig met de technische aspecten. Maar was hij ook één van de drijvende krachten achter het vergaren van de benodigde financiële middelen. In een aantal vragen gaan we in op wat Nico's drijfveren zijn om zich hard te maken voor Stichting Watoto Samburu en hoe hij naar de toekomst kijkt.

Redactie: Nico, wat heeft je er toe gebracht om je zo hard voor onze stichting in te zetten?

Nico: In 2006 werd ik via mijn buurman Hans Bosman (nu de voorzitter van onze stichting) in contact gebracht met Marianne en Hans Houtkamp. Hun passie en enthousiasme voor de kinderen in de Samburu trof me enorm en was aanleiding om bij de stichting betrokken te raken. Eerst op een afstandje, met name door financieel te steunen, maar nadat ik met hen en Hans Bosman een bezoek had gebracht aan de school in Kenia was ik helemaal gegrepen. Door wat de stichting voor elkaar krijgt wordt echt het verschil gemaakt voor generaties jonge kinderen.

Redactie: Wat is er sinds Marianne en Hans Houtkamp in 2000 de stichting hebben opgericht bereikt?

Nico: Dat is eigenlijk te veel om op te noemen. Meest tastbaar is natuurlijk de school. Dan moet je niet alleen denken aan het schoolgebouw. Maar ook aan woningen voor docenten. We zijn bezig met riolering. Eigenlijk hebben we een kleine leefgemeenschap weten op te zetten in de middle of nowhere. Maar ook zorgen we met onze mensen ter plaatse voor het onderwijs. We regelen onderwijzers, en zorgen voor boeken en voedsel op school. We hebben voor een verpleger gezorgd in ons ziekenhuisje, die de gezondheid en (groei-)ontwikkeling in de gaten houdt. En zelfs weten te regelen dat er een politiepост is opgericht om het schoolterrein te bewaken. Domweg te veel om op te noemen. Maar het belangrijkste zijn natuurlijk de kinderen die dankzij de stichting onderwijs kunnen genieten, met name ook de Engelse taal.

Redactie: Waar zijn jullie op dit moment bezig?

Nico: Hans Bosman en ikzelf bezoeken tweemaal per jaar onze compound om diverse zaken bij te sturen en verder te ontwikkelen. We zijn druk bezig met een watervoorziening. Water is essentieel voor de mensen op de compound. Behalve de in 2006 gerealiseerde grote grondwaterbron gaan we nu ook regenwater opgevangen en zuiveren, zodat meer veilig drinkwater ontstaat en er ook beter mee kan worden gekookt. Ons doel is verder het afvalwater d.m.v. een zuiveringsinstallatie weer te kunnen laten hergebruiken voor irrigatie van gewassen (voedsel) en de vegetatie. Net buiten de compound maakten we een met water gevulde betonnen bak, die dient als noodzakelijk drinkwater voor het vee (voornamelijk geiten en koeien). In het kader van de hygiëne zijn toiletten belangrijk. Er zijn plannen voor toilet units: voor leerlingen van de basisschool en voor de kleuterklassen en een toiletunit met douches, keuken en wasruimte voor de leraren die op de compound wonen. Al deze plannen zijn met behulp van diverse specialisten belangloos tot in details uitgewerkt tot een prachtig project. Hans Bosman en ikzelf zijn volop in de laatste fase van onderhandeling over de prijzen. Het plan heeft enorm veel tijd en energie gevegd, maar we hopen nu bijna deelopdrachten te kunnen gaan geven. Alleen is de financiële dekking nog niet voldoende om het gehele project uit te kunnen voeren.

Redactie: wat zijn jullie plannen en ambities voor de komende jaren?

Nico: Het is logisch dat in droge tijden dieren worden aangetrokken door het beschikbare water binnen de compound, maar leeuwen, olifanten en apen vormen dan een gevaar voor de mensen en kinderen die hier leven. Een elektrische afrastering plaatsen is dus noodzakelijk. Hoog op onze verlanglijst staan ook zonnepanelen, die voor een verbeterde stroomvoorziening in klaslokalen, lerarenhuisjes en beveiligingshekwerken moeten zorgen. En dit zijn nog maar een paar van de zaken die we echt in orde moeten gaan brengen. Ik ga me daar hard voor inzetten en er alles aan doen om

met steun van anderen te zorgen dat ook komende generaties kinderen in de Samburu onderwijs en vooral een vrolijke en onbezorgde jeugd kunnen geven en daarnaast een prima toekomst op kunnen bouwen.

Graag doe ik nogmaals een beroep op onze sponsors en donateurs ons rijk te steunen. Nog belangrijk om te noemen, dat alle donaties voor 100% op de plaats van bestemming komen. Elke euro is in de Samburu het 10voudige waard!

BESTUURSWIJZIGINGEN

De oprichters van de stichting: Marianne en Hans Houtkamp treden terug als bestuurslid. Zeventien jaar lang hebben zij zich met volle kracht en overtuiging ingezet. Nu vinden ze de tijd gekomen om een stapje terug te doen.....

Belangrijkste reden is, aldus Hans Houtkamp "verjonging en continuïteit". "We worden allemaal een dagje ouder he"..... Natuurlijk zullen hij en Marianne vanaf de zijlijn alle activiteiten rond de stichting nauwgezet blijven volgen en blijven ze beschikbaar voor het geven van adviezen en zijn ook inzetbaar bij speciale acties.

Marianne en Hans: duizend maal dank. Kleinschalige ontwikkelingsamenwerkingsprojecten opzetten werkt echt. Daar zijn jullie met Watoto Samburu het levende bewijs van. Ook Erik van Aken, Marjolein Bosman en Yvonne Koot zullen het bestuur verlaten. Ook hen is de stichting veel dank verschuldigd.

Het nieuwe bestuur ziet er als volgt uit:

Hans Bosman - voorzitter en contacten Kenia
Annette Goes - penningmeester en contactenbestand
Mathilde van der Hoeven - secretaris en communicatie (nieuwsbrief, website e.d.)
Roland Engbers- fundraising en sponsorcontacten

Nico Lunenburg blijft als technisch adviseur van het bestuur betrokken.

Het nieuwe bestuur kan veel succes en donaties gebruiken.

Zo zijn Hans & Marianne in 1999 begonnen bij de Samburu

Olifantje prik

In 2004 realiseerde de Stichting het schooltje Kipepeo. In het verleden was dit een houten hutje waar de wind en het zand vrij spel hadden. Het werd nu een stenen gebouwtje, waardoor het zand niet meer in de kinderoogjes waaide. Aan de wand het abc in het engels en de cijferreeks 12345 etc. Leren door het hard op te zeggen. De lerares hield de kleintjes keurig onder controle. Het was een succes. Om met de ouders en de kinderen van de Samburu de opening te vieren, bedacht de Stichting iets speciaals. Het idee was om Nederlandse spelletjes te introduceren. Zaklopen en ezeltje prik waren eerste keus. Maar dan werd het wel olifantje prik. Op de muur werd een afbeelding van een olifant geplakt. De kinderen kregen een losse afbeelding van een slurfje. Dat moest op de juiste plek op het lijf van de olifant geplaatst worden, dat ging bewonderenswaardig goed. Wij dachten hoe kan dit. Tot we er achter kwamen dat de kinderen elkaar instructies gaven. Zij spraken met elkaar in het Samburu. Wij spreken dat niet.

Het was een feestelijke dag en een leuke herinnering.

Tekst: Hans Houtkamp, oprichter en eerste voorzitter

Stichting Watoto Samburu - Steffenshein 4 - 1251 ZE Laren - Tel. 035 538 6354

Email: info@watotosamburu.nl - www.watotosamburu.nl

Fiscaal ANBI nr.: 8163.52.23 - IBAN: NL 05 INGB 0002 3066 87

BIC: INGBNL2A - K.v.K. nr.: 320 790 039